

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

یکشنبه ۰۵ سپتمبر ۲۰۲۱

فریده نوری

در افغانستان

یک روز بعد از خروج امریکایی ها

اگر طالبان به روز سه شنبه خروج امریکایی ها را تجلیل نمودند

آن ها به بحران اقتصادی یک کشوری که توسط بیست سال

جنگ ویران گردیده است، روپرو هستند

منبع: اخبار لو ماند (Le Monde)

خبرنگار: جک فولورو (Jacques Follorou)

تاریخ: ۰۲،۰۹،۲۰۲۱

مترجم: فریده نوری

روز بعد از خروج امریکا، افغانستان قیافه و سیمایی را که قبلاً دیده شده بود، به خود گرفت. در ساعات بعد از رفتن آخرین عسکر امریکایی از افغانستان، در شب دوشنبه ۳۰ و سه شنبه ۳۱ آگست، فیر های ظفرمندانۀ طالبان یک لحظه «تاریخی» را استقبال می کرد و آن هایی را به یاد می آورد که رجعت نمودن دوباره شان در قدرت بیست سال بعد از آن که از قدرت رانده شدند، تحقق یافت.

در پانزده آگست با عین فیر های هوایی، از داخل شدن شان در کابل بدون جنگ و درگیری یاد آوری نمود. همچنان همین نوع فیر ها در هنگام امضاء قرار داد دوحه به تاریخ ۲۹ فیروری ۲۰۲۰ با امریکایی ها در مورد خروج عساکر شان نیز انعکاس نموده بود.

ختم حضور امریکایی ها در ابتدا به تاریخ شب سه شنبه ۳۱ آگست پیش بینی شده بود، آن را به دلیل امنیتی یک روز پیش انداختند.

یکی از سخنگویان تحریک طالبان، زبیح الله مجاهد به همراهی یک تعداد دیگر رزمندگان طالب صبح روز سه شنبه ۳۱ آگست فاتحانه در میدان هوایی کابل داخل شدند، و با گرفتن یک عکس چنین یک

اعلامیه صادر کرد: «یک درس بسیار بزرگ برای دیگر اشغالگران، برای نسل های آینده ما و برای دنیا».

در قندهار شهر بزرگ جنوب افغانستان و جایگاه تاریخی طالبان فریاد ها و نعره های شادمانی همراه با فیر های ماشیندار که توسط بنیادگرایان که با موترسایکل ها و یا موتر ها در سرک ها گردش می کردند و طنین صدا ها با هم پیچیده بود. و شعار ها برای ناکامی «امریکای ابر قدرت» و شکوه، جلال و افتخار افغانستان، «افغانستان قبرستان ابر قدرت ها» سر داده بودند.

باز سازی کشور:

در پایتخت کابل که مطلقاً تحت کنترل طالبان است، رهبران نو افغانستان به روز سه شنبه در یک اجماع بزرگ جهت تجلیل و گرامی داشت از «روز استقلال افغانستان» اشتراک نمودند. قرار ارزیابی عنایت الله سمنگانی، عضو کمیسیون امور فرهنگی «به مجردی که سوال امنیت حل و فصل شد، توجه ما به طرف اقتصاد خواهد بود چون مردم از این سبب پریشان هستند». مهمترین مشکل عاجل قرار اظهارات این اخیر الذکر، دریافت یک منبع سرمایه برای دادن معاشات و به راه انداختن زیربنا های حیاتی می باشد.

ولایت ارزگان که در شمال ولایت قندهار موقعیت دارد از یک هفته به این سو فاقد برق است. در کابل پولیس ها از چهار ماه به این طرف معاش شان پرداخته نشده است. همچنان طالبان ممالک غربی را برای این که افغان های تعلیم یافته را با خود بردند، سرزنش می نمایند.

طالبان می دانند که کدام کار ها اولویت دارند، به تاریخ بیست و هفتم آگست رهبران عمده و مهم طالبان در قندهار برای سه روز دور هم جمع شدند، تا در مورد اعضاء و تشکیل یک دولت ایکه وعده داده اند که با قوت های عمده سیاسی کشور تشکیل می دهند، بحث، مذاکره و تبادل نظر نمودند. آن ها اندازه وزن بحران اقتصادی کشور را که با بیست سال جنگ ویران گردیده است می دانند. دخل ها خالی می باشد، سرمایه بانک مرکزی توسط امریکا منجمد ساخته شده است، خشک سالی در دهات و قصبات بی داد می کند و گرسنگی و قحطی آنقدر وخیم است که ملل متحد به روز سه شنبه پیش بینی نمود که «افغانستان در معرض یک فاجعه بشری» قرار دارد.

برای به راه انداختن کشور، طالبان مانند رژیم قبلی بالای کمک های بین المللی حساب می کنند. شهاب الدین دلاور یکی از پایه های کمیون سیاسی تحریک طالبان از ممالک ای که سفارت های شان را بسته نمودند، تشکر نمود «ما ممالک دیگر را نیز تشویق می نمایم که سفارت های خود را دوباره باز کنند، زیرا روابط دیپلوماتیکی یکی از شرایط استقلال اقتصادی ماست».

در بیست سال گذشته سی و شش کشور نمایندگی های خود را در پایتخت افغانستان باز نمودند. افغانستان هفتاد و یک سفارت و قونسلگری در تمام کشور ها باز نموده بود. از تاریخ پانزده آگست اکثریت این ممالک که امریکا و انگلستان نیز شامل آن می باشد، تمام فعالیت های خود را در افغانستان به حالت تعلیق در آورده اند.

به عنوان ضمانت یا وثیقه، احمد الله واثق یک عضو دیگر کمیسیون امور فرهنگی، در مورد مجادله با تروریزم خواست جامعه بین المللی را از نیت و هدف رژیم اطمینان بدهد « ما به تمام دنیا وعده می دهیم که از سرزمین ما هیچ وقت تروریست ها استفاده نخواهند کرد، در مقابل لازم است که رژیم و دولت ما به رسمیت شناخته شده و با ما همکاری و سرمایه گذاری نمایند تا کشور خود را دوباره بازسازی کنیم».

تسکین و آرامش یافتن از فساد و رشوه خوری:

در مورد سوال خانم ها و تعلیم و تربیه شان، طالبان مکاتب را دوباره باز نمودند و مشخص ساختند که دختر ها و پسر ها از هم جدا باشند، چیزیکه قبلاً نیز وجود داشت، بجز از اطفال خورد سال.

به همین ترتیب پوشیدن چادری را در شهر ها تحمیل نمی کنند، تنها پوشیدن چادر که سر خانم ها را بپوشاند که قبلاً نیز معیار بود. از طرف دیگر اگر آن ها موسیقی و تلویزیون را در بین سال های ۱۹۹۶ و ۲۰۰۱ در هنگام تمرین نمودن اولین اقتدار شان ممنوع قرار داده بودند، فعلاً آن ها «دستور ممانعت آن را به سطح ملی نداده اند.»

بالاخره رهبر طالبان از گروه های خاص خود مطالبه نمود که در مقابل مردم رفتار و سلوک محترمانه داشته باشند. اگر طالبان می خواهند در دهات و قصبات و شهر ها از جامعه کنترل کنند برای بعضی ها سبب آرامش شان است. و همچنین باعث آرامش بعضی های دیگر که از سبب فساد و اخاذی رنج می بردند، با سقوط رژیم قبلی که توسط غربی ها حمایت می شد، ختم گردید.

روز سه شنبه زبیح الله مجاهد در مورد گرفتن دوباره ارتباطات با جامعه جهانی خود را خوشبین نشان داد، «ما در تبادل با آن ها هستیم و از آن ها انتظار داریم که سفارت های خود را در کابل دوباره باز کنند و همچنین از آن ها خواهیم دیدیم که با ما ارتباطات تجاری داشته باشند».

ادامه دارد...